

La Virgen de la tosquera

Direcció: Laura Casabé **Guió:** Benjamín Naishtat (relat: Marina Enríquez) **Països:** Argentina, Espanya, Mèxic **Durada:** 96 min **Any:** 2025 **Gènere:** Terror, fantàstic **Interpretació:** Dolores Oliveiro, Luisa Merelas, Fernanda Echevarría del Rivero, Dady Brieva... **Música:** Pedro Onetto **Fotografia:** Diego Tenorio **Distribuïdora:** Filmax Pictures
Estrena a Espanya: 23/01/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Natalia, la Mariela i la Josefina són tres amigues inseparables que viuen als afores de Buenos Aires i estan bojament enamorades d'en Diego, el seu amic de la infància. L'estiu calorós del 2001, després de l'esclat de violència que va acabar en una profunda crisi econòmica i social, apareix la Silvia, una dona més gran i mundana que captiva en Diego. La Natalia, decidida a reconquerir-lo, demana ajuda a la seva àvia, la Rita, que l'endinsarà en el regne dels encanteris i la màgia negra. (Filmax)

CRÍTICA

28/01/2025 - Laura Casabé reimagina els contes gòtics de Mariana Enríquez en la seva barreja de folk horror, cinema social i fosca exploració de l'adolescència durant el col·lapse econòmic de l'Argentina del 2001

Dos relats curts de l'escriptora argentina de terror gòtic **Mariana Enríquez** serveixen de base per a **La Virgen de la tosquera**, dirigida per **Laura Casabé**, estrenada a la competició World Cinema Dramatic del Festival de Sundance. La pel·lícula, que combina elements de *coming-of-age*, terror folklòric diürn i drama social, té com a teló de fons la crisi econòmica argentina del 2001. El desig i el rebuig adolescents actuen com a catalitzadors de la narració, seguint la línia de Casabé d'utilitzar el gènere de terror per sondejar les fractures socials i psicològiques. Mentre que les seves obres anteriors aprofundien en les tensions postcoloniales i la tradició indígena, **La Virgen de la tosquera** desplaça el focus cap a l'interior per explorar l'adolescència, el desig i el poder.

El guió, escrit per **Benjamí Naishtat (Rojo)**, combina els contes d'Enríquez *El carro* i **La Virgen de la tosquera**, que formen part de la seva col·lecció *Los peligros de fumar en la cama*. La pel·lícula segueix la Natalia (**Dolores Oliverio**), una adolescent que s'acaba de graduar a l'institut i viu amb la seva àvia, la Rita (**Luisa Merelas**). L'escena inicial mostra la Natàlia presenciant com apallissen un rodamon en un tranquil carrer davant de la casa de la Rita, deixant enrere un carretó de la compra ple. Agitada, la Natàlia continua amb el seu dia. Enmig de la sufocant calor de l'estiu, ella i les seves amigues s'obsessionen amb el Diego (**Agustín Sosa**), un amic de la infància. Tot i això, l'arribada de la Silvia (**Fernanda Echevarría**), una jove més gran que ella, desbarata les possibilitats de la Natalia amb el Diego, i desestabilitza la dinàmica del grup a mesura que es desenvolupa un romanç entre ell i la Silvia.

Casabé, que a l'anterior pel·lícula, *Los que vuelven*, combinava elements sobrenaturals amb crítica social, manté aquest enfocament a **La Virgen de la tosquera**. Basant-se en els temes recurrents d'Enríquez sobre les amistats adolescents, els espais prohibits i la perillosa seducció del poder, la pel·lícula explora el desamor i les conseqüències transformadores. La Natalia canalitza la seva frustració en un acte de bruixeria, mentre les seqüeles de la pallissa al rodamon semblen planar-se sobre el barri com una maledicció. Aquesta tensió subjacent es manifesta en incidents aleatoris que generen una atmosfera opressiva que reflecteix el volàtil entorn social. Mentrestant, el nou xicot de la Rita s'insinua a casa seva, desestabilitzant encara més la Natalia, que ja s'enfronta a sentiments no processats d'abandonament per part dels seus pares.

La Virgen de la tosquera es desenvolupa com una versió moderna de *Carrie*, recontextualitzada dins la cultura llatinoamericana i d'una nova generació (millennials). Tot i això, a diferència de la protagonista d'Stephen King, la Natalia no és ni una pobra desvalguda ni una víctima de l'ostracisme social. És una jove segura de si mateixa però vulnerable, audaç però cada cop més trasbalsada, una heroïna i una antiheroïna alhora. La seva ira li atorga poder de formes macabres. Casabé i Enríquez ofereixen una nova perspectiva sobre l'horror de l'adolescència femenina, diferent de la de King, en posar èmfasi a l'agència per sobre del victimisme.

En explorar el desig i la luxúria en aquesta etapa, la pel·lícula s'alinea amb drames de maduresa contemporanis com *Girls Will Be Girls*, encara que sense l'idealisme i la innocència juvenils. En comptes d'això, la pel·lícula s'endinsa a les zones més fosques del *coming-of-age* amanit per l'impacte visceral associat al Nou Extremisme Francès. Casabé difumina els límits entre el terror psicològic i el social, injectant al gènere del relat iniciàtic una energia fresca en subvertir les convencions d'un idil·li d'estiu i entrelaçar-lo amb temes de poder, agència i dinàmiques de grup.

Martin Kudláč – cineuropa.org